

Поцепао их ко вепар мастан џак. Или су се сами поцепали. Склонији сам овом другом, засад, али свеједно је. Вучић је испунио свој главни циљ и уклонио је с пута најозбиљнију политичку претњу коју је имао откако је узјахао народ.

Коалиција „Србија против насиља“, која је направила значајан резултат на изборима, ухватила режим у краћи и документовала је, била је снага које се Вучић плашио и, као што смо видели последњих недеља, био спреман на уступке само да их извуче на изборе. Каква би то била демократија у којој опозиција одбија учешће на изборима због лоших изборних услова и крађе? Шта би на то рекли ови његови партнери са Запада? А и онај ко не иде на изборе, тај може да изведе народ на улицу, а ни то му не треба. Излазак опозиције на изборе му, у односу са странцима, олакшава питање крађе избора из децембра.

Месецима су нам људи којима смо веровали говорили да је најважнија борба за изборне услове.

Људи који су могли да сруше Вучића – СПН, НАДА и „Проглас“, 9. марта потписали су „Договор за слободне и поштене изборе“, којим су потписници „запретили“ да неће пристати на поновљене изборе заказане у кратком року и без промене изборних услова. У претходним тачкама наводе се захтеви који се односе на испуњавање препорука ОДИХР и равноправну заступљеност у програму јавног сервиса.

До пре неки дан је било „не пристајемо на крађу“, сви потписници поменутог документа подржали су Уставни закон, којим би се омогућило одржавање избора на јесен.

У тренутку када смо видели да власт одустаје од 28. априла као датума избора и када се види да реагује на притисак услед одлучног става коалиције да нема назад, неко је прогутао мамац да може да освоји власт у некој општини и више ништа није било важно.

Нешто се десило и за 24 сата дошло је до потпуног преокрета од „нема избора без испуњења услова“ до идемо на изборе да се боримо, да их победимо. Део опозиције напрасно се одлучио за излазак на изборе и без испуњења препорука ОДИХР, које су месецима заговарали.

Мала Крсна, фантоми, куповина гласова, у информативном програму РТС опозиционара нема ни на пушкет, додуше пуне их једном недељно у дебатну емисију, али их гледаоци не могу чути од напредњачких букача, који вичу док ови покушавају да говоре.

Недоследност и изневерена очекивања бирача доводе до онога што су показала истраживања завршена још пре ових подела, а то је смањена излазност. Потенцијални излазак Саве Манојловића вероватно би мало надоместио неучествовање дела СПН и недостатак „Прогласа“, али не до нивоа из децембра, а његово учешће на изборима коштало би гласова управо део СПН, који је стао под слоган „Бирам борбу“.

Коалиција која ће под борбеним слоганом да изађе на изборе, треба себи да постави неколико питања која би могла да буду критеријум за процену успешности тог подухвата.

Да ли ви учествујете на београдским изборима да бисте победили? Да ли ћете имати више или мање гласова него 17. децембра? Шта ако будете имали 50 одсто мање гласова (фактор Саво Манојловић)? И коначно, у овој градацији, онај степен који би и симболички и политички био потпуни пораз и фијаско ако би ова новоформирана коалиција добила мање гласова од Несторовића.

Улазак у борбу везаних руку, против тежег и спремнијег противника, с правилима које судија мења у току меча, тешко је рационално оправдати.

Шта ће „борбена опозиција“ да ради 3. јуна? Хоћете ли се поново сликати са транспарентима о изборној крађи и нефер условима које сте сами прихватили? Како ћете пред своје бираче, који су хапшени и сада пролазе кроз кривичну евиденцију? Како ћете поново пред Европски парламент, који је на вашу.

иницијативу донео резолуцију о изборима у Србији? Како ћете поново пред ОДИХР, који је донео препоруке које власт није применила, а ви сте то прихватили?

А шта ако је ово све било – пуј, пике, не важи? Вучић, сада када је дошло до расцепа у опозицији, може да каже идемо на изборе на јесен. Да ли би то време две опозиционе фракције искористиле за побољшање услова или међусобно оптуживање?

(Нова.рс)